

[Ninn-Hansen.]

Vi er klar over, at selv om arbejdet først skal være færdigt til den 6. oktober, altså med udgangen af denne samling, så bliver det et meget intensivt arbejde, der skal foretages. Vi har den opfattelse, at det er fornuftigt af folketinget, der jo har pres nok på til daglig, at udnytte de pauser, der bliver her i sommertiden og begyndelsen af efterårstiden, til netop at tage fat på principielle spørgsmål af den karakter, så vi ikke igen står med sagen uløst, når vi skal begynde en ny samling.

Jeg er taknemlig for, at de 6 partier har fulgt den opfordring, der har ligget i det konservative folkepartis forespørgsel, således at vi nu kan komme i gang.

Jeg er lidt skuffet over, at fremskridtspartiet ikke vil deltage i, skal vi sige den ramme, der er lagt for arbejdet igennem denne dagsorden, men jeg går ud fra, at fremskridtspartiet, selv om det ikke skulle få vedtaget sit ændringsforslag, vil stemme sammen med de øvrige partier.

Man kan jo altid diskutere, om man skal tage mange skridt ad gangen eller kun dem, man kan overse. Jeg tror altså med mit kendskab til forfatningsspørgsmål, bevillingsspørgsmål osv., at det er fornuftigt at foretage undersøgelsen grundigt først. Så kan vi mødes til oktober, hvor det er muligt vi ikke er enige om alle de ændringer af love, der skal til, for jeg tror, der bliver tale om flere, men jeg tror altså, at den rigtige fremgangsmåde må være at få sagen undersøgt til bunds og så tage fat til oktober.

Til hr. Poulsgaard, der fremsatte et andet dagsordensforslag, skal jeg blot sige: ja men hvad er nu bedst: at have så dårlige tilstande, at man hver time på dagen kan opretholde og give udtryk for sin vrede, eller at gøre noget for at få forbedret disse tilstande, så man dog kun skal være vred hver anden time og give udtryk for det måske hver tredje time? Jeg tror egentlig, det er en fordel, at der bliver gjort noget ved sagen, fremfor at man kan opretholde sin vrede til ethvert tidspunkt, og det er jo nøjagtig det, der sker igennem denne forespørgsel. Jeg havde før en bemærkning til hr. Poul Dam, som jeg ville vente med at komme med, for jeg blev ikke helt klar over, hvor hr. Poul Dam og hans parti

ville ende i denne sag, men jeg håbede selvfølgelig på hr. Poul Dam, og dette håb er ikke blevet beskæmmet.

Hr. Poul Dam kom med en bemærkning om mindretallets ret til frihed, og det er da rigtigt, at det tilkommer en demokratisk stat at give et mindretal muligheder for at leve i frihed, men jeg mener, at det, vi drøfter her, ikke er dette spørgsmål, men om et mindretal i nogle situationer skal kunne terrorisere flertallet, den store del af befolkningen; det er det, vi har vendt os imod.

Så lagde jeg mærke til, at hr. Poul Dam nævnte, at man også måtte give radio og fjernsyn frihed. Ja, det har de da så sandelig også. Når nogle folk fra Solvognen iklæder sig en uniform, møder man i kulturministeriet fra fjernsynets side med hele mandskabet bagved. Når folketinget drøfter afgørende principielle spørgsmål, alvorlige spørgsmål, en principdebat, som ikke mindst hr. Poul Dam er gået ind i, så er det i almindelighed et ubemandet apparat, vi har herinde. Sådan forholder det sig jo også undertiden med forvaltningen fra deres side, der står så frit. Vi andre har dog måske ret til at give udtryk for, at vi ikke altid synes, der er en virkelig sans for proportionerne. Jeg er ikke sikker på — det håber jeg egentlig ikke — at hr. Poul Dam og jeg er uenige i dette. Men det er vel naturligt, når man i nogle tilfælde ser, at de, der har forvaltningsbeføjelserne, er helt ude af takt med det, der har betydning, at vi så dog synes, det er rimeligt at gøre synspunkter gældende over for dette.

Men ud over det skal jeg takke for en behandling, som har været rigtig og positiv. Jeg tror, det er en stor fordel for folketinget, at man i fællesskab vil løse denne sag, og det synes jeg der er al mulig grund til at tro at et stort flertal vil gøre.

Glistrup (FP):

Med de to dagsordensforslag, der foreligger, dels det af hr. Lysholt Hansen, dels det af hr. Poulsgaard stillede, er vi afstemningsteknisk på vej ind i en situation, der minder meget om situationen hin forvirrede Christianiadebataften, hvor taflet stod og ventede og der derfor kom den ret bratte afslutning, som vi havde den aften.

I dag har vi heldigvis bedre tid, og jeg